

Številka: Up-320/15-24

Datum: 31. 1. 2017

**ODKLONILNO LOČENO MNENJE SODNICE DR. ŠPELCE
MEŽNAR K ODLOČBI ŠT. Up-320/15 Z DNE 19. 1. 2017, KI SE
MU PRIDRUŽUJE SODNIK MARKO ŠORLI**

Drugače kot večina sem glasovala iz dveh razlogov.

Prvič, pritožnik je v svoji ustavni pritožbi uveljavljal kršitev pravice do izjave iz 22. člena Ustave. Trdil je, da je Vrhovno sodišče za zavrnitev zahtevka uporabilo drugačno pravno podlago kot nižji sodišči, s tem pa povzročilo t. i. sodbo presenečenja. Ustavna pritožba ne vsebuje trditev, da je odločitev Vrhovnega sodišča očitno napačna in brez razumnih pravnih argumentov. Iz pritožnikovih argumentov na štirih straneh zelo kvalitetne ustavne pritožbe (utemeljeno) izhaja, da je Vrhovno sodišče s svojim presenetljivim pravnim naziranjem, glede katerega strankama ni ponudilo možnosti, da se o njem izjavita oziroma navedeta ustrezna dejstva, zagrešilo kršitev pravice do izjave, ki je ena temeljnih pravic, ki jih zagotavlja Ustava v 22. členu. S tem, ko je večina v ustavni pritožbi videla razlog, ki ga pritožnik ni uveljavljal, je po mojem mnenju prekršila načelo dispozitivnosti, ki velja tudi v postopku pred Ustavnim sodiščem.¹

Drugič, ne morem se strinjati z očitkom, da je odločitev Vrhovnega sodišča že na prvi pogled očitno napačna, torej brez razumnih razlogov, samovoljna in arbitrarna. Odločitev Vrhovnega sodišča je morda "presenetljiva" (t. i. sodba presenečenja), ni pa očitno nerazumna. Vrhovno sodišče je namreč zaključilo, da je bila ob podpisu pogodbe ustno izražena volja strank drugačna od pisno izražene, zaradi česar je pisna pogodbeni klavzula (o načinu plačila kupnine) navidezna, torej nična. Takšnemu stališču sama ne morem pripisati potrebne mere nerazumnosti, ki bi upravičevala poseg Ustavnega sodišča. Ni namreč vsaka nerazumna (napačna) sodba že ustavnopravno sporna; kršitev Ustave je podana šele, če je stališče sodišča "očitno" napačno, torej tako, da ni več mogoče razbrati, ali sploh temelji na pravnih

---

¹ J. Sovdat, Ustavno procesno pravo, Praktikum, 2. izdaja, Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani, Ljubljana 2016, str. 60.

razlogih. Menim, da je primernejši previdnejši in bolj zadržan pristop Ustavnega sodišča do uporabe "očitne napačnosti" kot razloga za kršitev 22. člena Ustave.²

dr. Špelca Mežnar
Sodnica

Marko Šorli
Sodnik

---

² Glej tudi A. Galič, Meje presoje ustavne pritožbe: o razmejitvi med protiustavnostjo in protizakonitostjo, *Odvetnik*, št. 75 (2016), str. 14.